

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

04 травня 2016 року

№ 1-р/з

щодо першочергових кроків для впровадження Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу»

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Для впровадження Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» керівникам державних органів необхідно вжити таких заходів:

1) затвердити структуру і сформувати штатний розпис з урахуванням вимог щодо дотримання співвідношення в державному органі посад категорії «А» і «Б» до його штатної чисельності не більше ніж 1 до 3;

2) у місячний строк розробити перелік посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, та подати його на затвердження до Нацдержслужби та її територіальних органів відповідно;

3) затвердити штатний розпис з урахуванням затвердженого Нацдержслужбою та її територіальними органами переліку посад;

4) повідомити працівників, на яких не поширюється дія Закону, про зміну істотних умов праці (у порядку статті 32 Кодексу законів про працю України);

5) після затвердження штатного розпису забезпечити присвоєння державним службовцям рангів з дня набрання чинності Законом.

Голова

К.О. Ващенко

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

04 травня 2016 року

№ 2-р/з

щодо визначення переліку посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, відповідно до Критеріїв, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 06 квітня 2016 року № 271

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

До переліку посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування (далі – Перелік) необхідно включати ті посади, які на день набрання чинності Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) віднесені до посад державної служби та які відповідно до Закону не є посадами державної служби.

Зазначене обумовлюється тим, що постанови Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 року № 271 «Про затвердження Критеріїв визначення переліку посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування» та від 6 квітня 2016 року № 268 «Про умови оплати праці працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, у 2016 році» врегульовують питання віднесення посад та оплати праці працівників, які відповідно до Закону втрачають статус державного службовця. Також вони враховують вимоги пункту 7 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, згідно з якими умови оплати праці таких працівників не можуть передбачати зменшення розміру їх заробітної плати.

Водночас, питання оплати праці інших категорій працівників, наприклад робітників та прибиральників, визначені наказом Міністерства праці України від 2 жовтня 1996 року № 77.

У зв'язку з цим слід окремо зазначити, що Перелік не може бути підставою для віднесення до посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, посад службовців, зокрема завідувача господарства, завідувача архіву, завідувача бібліотеки, касира, інспектора, діловода, бібліотекаря та інших, які передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 року № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату

органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» і до 1 травня 2016 року не були віднесені до посад державної служби.

При цьому найменування посад у Переліку не можуть бути тотожними з тими, що визначені постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 року № 292 «Деякі питання оплати праці державних службовців у 2016 році».

Необхідно також зазначити, що формування Переліку здійснюється на основі документів та проектів організаційно-розпорядчих документів, передбачених пунктом 2 Критеріїв визначення переліку посад працівників державних органів, які виконують функції з обслуговування, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 року № 271.

У разі коли до посадових обов'язків працівника одночасно належать функції, визначені частиною першою статті 1 Закону, та функції з обслуговування, при визначенні статусу посади необхідно враховувати, які з них є основними, тобто виконанню яких завдань присвячена більша частина робочого часу працівника.

Загалом процес розроблення Переліку, структури та штатного розпису відповідного державного органу повинен проводитись узгоджено і скоординовано. Нові структура та штатний розпис вводяться в дію після затвердження Нацдержслужбою або її територіальним органом Переліку.

Державні органи, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, зобов'язані у місячний строк з дня набрання чинності Закону розробити та надіслати переліки для затвердження Нацдержслужбі за формою, рекомендованою додатком 1.

Державні органи, юрисдикція яких поширюється на територію однієї або кількох областей, міст Києва або Севастополя, на територію одного або кількох районів, міст обласного значення, зобов'язані у місячний строк з дня набрання чинності Закону розробити та надіслати переліки для затвердження відповідним територіальним органам Нацдержслужби за формою, рекомендованою додатком 2.

У разі коли у державному органі державні службовці за змістом і характером виконуваної ними роботи не відповідають визначеним критеріям, такому органу рекомендується повідомити про це Нацдержслужбу або її територіальний орган відповідно до його рівня юрисдикції.

З метою сприяння однаковому застосуванню положень законодавства, оптимізації та прискорення процесу затвердження Переліку рекомендується надсилати його за місцезнаходженням територіального органу у відповідній області (додаток 3) у двох примірниках супровідним листом разом із проектами штатного розпису, положень про структурні підрозділи, працівники яких відносяться до категорії посад, які виконують функції з обслуговування, посадових інструкцій таких працівників.

Враховуючи вимоги пункту 73 Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 року № 1242, скріплювати гербовою печаткою підпис керівника державного органу на Переліку не потрібно, якщо інше не передбачене інструкцією з діловодства відповідного державного органу.

Переліки державних органів, юрисдикція яких поширюється на територію однієї або кількох областей, міст Києва або Севастополя, на територію одного або кількох районів, міст обласного значення може бути затверджено начальником територіального органу Нацдержслужби або його заступником.

Голова

К.О. Вашенко

Для ознайомлення

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

04 травня 2016 року

№ 3-р/з

щодо порядку проведення конкурсного відбору на зайняття вакантних посад державних службовців у разі, якщо такий відбір був оголошений до 01 травня 2016 року

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

До 01 травня 2016 року прийняття на державну службу на посади третьої-сьомої категорій посад державних службовців здійснювалося відповідно до статті 15 Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII «Про державну службу» та Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 169 (далі – Порядок).

Згідно із пунктом 9 Порядку конкурс проводиться поетапно:

- 1) публікація оголошення державного органу про проведення конкурсу в пресі або поширення його через інші засоби масової інформації;
- 2) прийом документів від осіб, які бажають взяти участь у конкурсі, та їх попередній розгляд на відповідність встановленим кваліфікаційним вимогам до відповідного рівня посади;
- 3) проведення іспиту та відбір кандидатів.

З 01 травня 2016 року у зв'язку з набранням чинності Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» конкурс на зайняття вакантної посади державної служби буде проводитися відповідно до статті 22 цього Закону та Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 року № 246.

При цьому слід врахувати, що саме дата набрання чинності Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» є початком для виникнення, зміни чи припинення прав та обов'язків відповідних суб'єктів правовідносин.

Статтею 58 Конституції України встановлено, що закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

У рішенні Конституційного Суду України від 09 лютого 1999 року по справі № 1-7/99 (справа про зворотну дію в часі законів та інших нормативно-правових актів) визначено, що дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

З огляду на викладене, до правовідносин, які виникли до 01 травня 2016 року, застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Таким чином, конкурсний відбір на зайняття вакантних посад державних службовців, який розпочався до 01 травня 2016 року, має закінчитися у порядку встановленому постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 року № 169.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

04 травня 2016 року

№ 4-р/з

щодо порядку присвоєння рангів державним службовцям

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Ранги державним службовцям присвоюються відповідно до статті 39 статті Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» та Порядку присвоєння рангів державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 року № 306.

Державному службовцю, який вперше призначається на посаду державної служби, присвоюється найнижчий ранг у межах відповідної категорії посад.

Особі, яка має військове звання, дипломатичний ранг чи інше спеціальне звання та призначається на посаду державного службовця, присвоюється ранг відповідно до співвідношення між рангами державних службовців і військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 року № 306.

У разі призначення посадової особи органу місцевого самоврядування на посаду державного службовця, на якій може бути присвоєно нижчий ранг, особі присвоюється такий ранг державного службовця, який вона мала відповідно до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування».

Співвідношення між рангами державних службовців та рангами посадових осіб місцевого самоврядування визначається з урахуванням категорії посад державної служби та посад в органах місцевого самоврядування.

Державним службовцям, яким присвоєно ранг відповідно до Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII «Про державну службу», присвоюється найнижчий ранг у межах категорії посад, до якої належить посада державної служби. При цьому строк відпрацювання для присвоєння чергового рангу включає попередній період роботи державного службовця на займаній посаді.

Тобто державному службовцю категорії «Б» присвоюється 6 ранг. Для присвоєння чергового рангу (5) враховується час, відпрацьований на займаній

посаді державного службовця до набрання чинності Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

У разі належності посади державного службовця до категорії посад, в межах якої передбачено присвоєння рангу нижчого, ніж присвоєний державному службовцю згідно Законом України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII «Про державну службу», за ним зберігається раніше присвоєний ранг.

Тобто у разі якщо державний службовець категорії «В» має 5 ранг відповідно до Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII «Про державну службу», який є поза межами категорій займаної ним посади, йому зберігається 5 ранг. У такому випадку попередній період роботи на посаді не враховується у строк для присвоєння чергового рангу.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

10 травня 2016 року

№ 5-р/з

щодо виконання повноважень державного секретаря міністерства у разі відсутності заступника міністра - керівника апарату

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно із статтею 17 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» повноваження керівника державної служби у міністерстві здійснює державний секретар міністерства.

Пунктом 5 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» вказаного Закону передбачено, що повноваження державних секретарів міністерств до призначення на посади осіб за результатами конкурсу в порядку, визначеному цим Законом, виконують заступники міністрів - керівники апаратів, але не довше ніж до 01 січня 2017 року.

Отже, заступник міністра - керівник апарату виконує повноваження державного секретаря міністерства.

Згідно із Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» (у редакції до 01 травня 2016 року) (далі – Закон) до посад заступників належать посади першого заступника міністра, заступників міністра та заступника міністра - керівника апарату.

Відповідно до пункту 21 частини другої статті 8 Закону міністр визначає обов'язки першого заступника міністра, заступників міністра та заступника міністра - керівника апарату, розподіл повноважень міністра між першим заступником міністра та заступниками міністра, які вони здійснюють у разі його відсутності.

Зважаючи на викладене, у разі відсутності заступника міністра - керівника апарату, його повноваження, на думку Нацдержслужби, має виконувати один із заступників міністра відповідно до розподілу обов'язків, включаючи й повноваження державного секретаря міністерства.

Голова

К.О. Ващенко

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

10 травня 2016 року

№ 6-р/з

щодо віднесення посад керівників структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій до відповідних категорій посад державної служби

Статтею 6 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» передбачено, що посади державної служби в державних органах поділяються на категорії залежно від порядку призначення, характеру та обсягу повноважень і необхідних для їх виконання кваліфікації та професійної компетентності державних службовців.

До посад державної служби категорії «Б» відносяться, зокрема, посади керівників структурних підрозділів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, їх заступників, а також заступників голів місцевих державних адміністрацій.

Відповідно до статті 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» для правового, організаційного, матеріально-технічного та іншого забезпечення діяльності місцевої державної адміністрації, підготовки аналітичних, інформаційних та інших матеріалів, систематичної перевірки виконання актів законодавства та розпоряджень місцевої державної адміністрації, подання методичної та іншої практичної допомоги місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування головою місцевої державної адміністрації утворюється апарат місцевої державної адміністрації в межах виділених бюджетних коштів.

Враховуючи викладене посади, керівників структурних підрозділів як самостійних, так і у складі самостійних структурних підрозділів місцевої державної адміністрації, їх заступників та керівників структурних підрозділів апаратів цих адміністрацій належать до категорії «Б».

Голова

К.О. Ващенко

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

11 травня 2016 року

№ 7-р/з

**щодо деяких питань звільнення з посад керівників та заступників
керівників центральних органів виконавчої влади у зв'язку з
впровадженням Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII
«Про державну службу»**

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Частиною сьомою статті 21 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (із змінами внесеними Законом України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу») Кабінет Міністрів України призначає на посаду:

1) державних секретарів міністерств, керівників та заступників керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби за результатами конкурсу відповідно до законодавства про державну службу;

2) перших заступників і заступників міністрів - за поданням Прем'єр-міністра України.

Звільнення зазначених осіб здійснюється Кабінетом Міністрів України з підстав, передбачених Кодексом законів про працю України, законами України «Про Кабінет Міністрів України», «Про центральні органи виконавчої влади», «Про державну службу».

Відповідно до статті 34 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон № 889) призначення на посаду державного службовця здійснюється безстроково, крім випадків, визначених цим та іншими законами України.

Строкове призначення на посаду здійснюється у разі:

1) призначення на посаду державної служби категорії «А» - на п'ять років, якщо інше не передбачено законом, з правом повторного призначення на ще один строк або наступного переведення за пропозицією Комісії на рівнозначну або нижчу посаду до іншого державного органу;

2) заміщення посади державної служби на період відсутності державного службовця, за яким відповідно до цього Закону зберігається посада державної служби.

Відповідно до частини першої статті 15 Закону Комісія з питань вищого корпусу державної служби розглядає пропозиції та надає згоду на дострокове звільнення з посади за ініціативою суб'єкта призначення державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А», та повідомляє про своє рішення суб'єкта призначення і центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

Згідно із частиною першою статті 87 Закону підставами для припинення державної служби за ініціативою суб'єкта призначення є:

1) скорочення чисельності або штату державних службовців, ліквідація державного органу, реорганізація державного органу у разі, коли відсутня можливість пропозиції іншої рівноцінної посади державної служби, а в разі відсутності такої пропозиції - іншої роботи (посади державної служби) у цьому державному органі;

2) встановлення невідповідності державного службовця займаній посаді протягом строку випробування;

3) отримання державним службовцем двох підряд негативних оцінок за результатами оцінювання службової діяльності;

4) вчинення державним службовцем дисциплінарного проступку, який передбачає звільнення.

Частинною першою статті 19 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (із змінами внесеними Законом № 889) передбачено, що керівник центрального органу виконавчої влади призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за пропозицією Комісії з питань вищого корпусу державної служби.

Таким чином, законодавством передбачено отримання згоди Комісії з питань вищого корпусу державної служби лише у випадку дострокового звільнення з посади за ініціативою суб'єкта призначення державних службовців, які займають посади державної служби категорії «А».

Голова

К.О. Ващенко

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

11 травня 2016 року

№ 8-р/з

щодо переведення на рівнозначну посаду

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно зі статтею 41 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) державний службовець з урахуванням його професійної підготовки та професійної компетентності може бути переведений без обов'язкового проведення конкурсу:

1) на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду в тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), - за рішенням керівника державної служби;

2) на рівнозначну або нижчу вакантну посаду в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), - за рішенням керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та керівника державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець.

Згідно із статтею 2 Закону рівнозначна посада – це посада державної служби, що належить до однієї групи оплати праці з урахуванням юрисдикції державного органу.

Статтею 51 Закону встановлено 9 груп оплати праці. До кожної із груп належать відповідні посади.

Отже, переведення державного службовця без проведення конкурсу можливе на рівнозначну або нижчу посаду.

Наприклад:

державний службовець, який займає посаду начальника самостійного відділу державного органу, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, може бути переведений на посаду начальника самостійного управління цього ж державного органу;

державний службовець, який займає посаду начальника відділу у складі самостійного структурного підрозділу державного органу, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, може бути переведений на посаду начальника відділу у складі самостійного структурного підрозділу іншого державного органу, юрисдикція якого поширюється на всю територію України;

державний службовець, який займає посаду головного спеціаліста державного органу, юрисдикція якого поширюється на територію області, може бути переведений на посаду головного спеціаліста державного органу, юрисдикція якого поширюється на територію області.

Водночас зазначаємо, що головний спеціаліст державного органу, юрисдикція якого поширюється на територію району, не може бути переведений на посаду головного спеціаліста державного органу, юрисдикція якого поширюється на територію області.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

17 травня 2016 року

№ 9-р/з

щодо зупинення членства у політичній партії

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно із пунктом 1 частини третьої статті 10 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» державний службовець не має права бути членом політичної партії, якщо такий державний службовець займає посаду державної служби категорії «А». На час державної служби на посаді категорії «А» особа зупиняє своє членство у політичній партії.

Крім того, підпунктом 9 пункту 3 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» вказаного Закону внесено зміни до статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні», у зв'язку з чим членами політичних партій не можуть бути державні службовці у випадках, передбачених Законом України «Про державну службу».

Враховуючи викладене, у зв'язку із набранням чинності нової редакції Закону України «Про державну службу» державні службовці, посади яких віднесені до категорії «А» та які є членами політичних партій, мають зупинити своє членство у політичних партіях.

Додатково інформуємо, що відповідно до частини п'ятої статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» порядок зупинення членства у політичній партії визначається її статутом.

Голова

К.О. Ващенко

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

20 травня 2016 року

№ 10-р/з

щодо суміщення посади державного службовця категорії «А» зі статусом депутата місцевої ради

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Пунктом 3 частини третьої статті 10 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» визначено, що державний службовець не має права суміщати державну службу із статусом депутата місцевої ради, якщо такий державний службовець займає посаду державної служби категорії «А».

Разом з тим депутат місцевої ради є представником інтересів відповідної територіальної громади, який відповідно до Конституції України і закону про місцеві вибори обирається на строк, встановлений Конституцією України (стаття 2 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»). З огляду на його правовий статус депутат місцевої ради зобов'язаний виражати і захищати інтереси відповідної територіальної громади та її частини – виборців свого виборчого округу, виконувати їх доручення в межах своїх повноважень, наданих законом, брати активну участь у здійсненні місцевого самоврядування. Для цього депутат місцевої ради наділяється всією повнотою прав, необхідних для забезпечення його реальної участі у діяльності ради та її органів.

Згідно зі статтею 22 Конституції України не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод людини і громадянина при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів.

Оскільки конституційні права і свободи гарантуються і не можуть бути скасовані, а також з урахуванням статті 58 Конституції України щодо незворотності дії в часі законів та інших нормативно-правових актів, на думку Нацдержслужби, на осіб, які на день набрання чинності Законом є депутатами місцевої ради в результаті обрання їх до ради відповідно до законодавства про місцеві вибори, не поширюється дія статті 10 Закону на строк, встановлений

Конституцією України, або до дострокового припинення повноважень депутата місцевої ради або ради.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

16 червня 2016 року

№ 11-р/з

щодо керівника державної служби у структурних підрозділах місцевих державних адміністрацій, утворених як юридичні особи публічного права

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно зі статтею 11 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій очолюють відповідні підрозділи та несуть персональну відповідальність перед головами відповідних державних адміністрацій за виконання покладених на ці підрозділи завдань.

Керівники структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду та звільняються з посади головами відповідних державних адміністрацій за погодженням з органами виконавчої влади вищого рівня в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Статтею 2 Закону України «Про державну службу» визначено, що керівник державної служби в державному органі (далі – керівник державної служби) – це посадова особа, яка займає вищу посаду державної служби в державному органі, до посадових обов'язків якої належить здійснення повноважень з питань державної служби та організації роботи інших працівників у цьому органі.

Згідно зі статтею 17 Закону України «Про державну службу» повноваження керівника державної служби здійснюють у державних органах, посади керівників яких належать до посад державної служби, – керівник відповідного органу.

Відповідно до пункту 1 Типового положення про структурний підрозділ місцевої державної адміністрації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2012 року № 887, структурний підрозділ місцевої держадміністрації (далі - структурний підрозділ) утворюється головою місцевої держадміністрації, входить до її складу і в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці забезпечує виконання покладених на цей підрозділ завдань.

Пунктом 4 зазначеного Типового положення передбачено, що вид структурного підрозділу (департамент, управління, відділ, сектор, інший структурний підрозділ, передбачений законом) та його статус як юридичної особи публічного права визначаються головою місцевої держадміністрації.

Основним завданням структурного підрозділу є забезпечення реалізації державної політики у визначеній одній чи кількох галузях на відповідній території.

Структурні підрозділи, утворені як юридичні особи публічного права, мають самостійний баланс, рахунки в органах Казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки.

З огляду на викладене, керівник структурного підрозділу місцевої державної адміністрації, утвореного як юридична особа публічного права, здійснює повноваження з питань державної служби та організації роботи інших працівників у цьому підрозділі.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

08 липня 2016 року

№ 12-р/з

щодо здійснення повноважень керівника державної служби у державних колегіальних органах

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Питання здійснення повноважень керівника державної служби у державних колегіальних органах обговорювалось 20 травня 2016 року під час робочої зустрічі з представниками національних комісій (НКРЗІ, НКРЕКП, НКЦПФР, Нацкомфінпослуг) і Антимонопольного комітету, що відбулася у приміщенні Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, а також 08 червня 2016 року на засіданні підкомітету з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування за участю представників, Рахункової палати, Центральної виборчої комісії та інших колегіальних органів.

Положеннями частини першої статті 17 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) визначено, що повноваження керівника державної служби здійснюють:

у Секретаріаті Кабінету Міністрів України - Державний секретар Кабінету Міністрів України;

у міністерстві - державний секретар міністерства;

в іншому центральному органі виконавчої влади - керівник відповідного органу;

у державних органах, посади керівників яких належать до посад державної служби, - керівник відповідного органу;

в інших державних органах або в разі прямого підпорядкування окремій особі, яка займає політичну посаду, - керівник апарату (секретаріату).

Відповідно до пункту 4 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону у державних органах, керівники або голови яких виконують повноваження керівників державної служби та з дня набрання чинності цим Законом втрачають статус державних службовців, утворюються посади керівників державної служби. Повноваження керівників державної служби до

призначення на такі посади осіб за результатами конкурсу в порядку, визначеному цим Законом, продовжують виконувати керівники або голови відповідних державних органів, але не довше ніж до 1 січня 2017 року.

Згідно з пунктом 4 частини третьої статті 3 Закону дія цього Закону не поширюється на голів та членів державних колегіальних органів.

Таким чином, з набранням чинності Законом голови державних колегіальних органів втратили статус державних службовців.

Водночас у деяких державних колегіальних органах на час набуття чинності Законом посади керівників апаратів (секретаріатів) вже існували.

Абзацом третім пункту 5 розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що державні службовці, які на день набрання чинності цим Законом займають посади державної служби, визначені відповідно до цього Закону, продовжують виконувати свої посадові обов'язки у відповідному державному органі.

Відповідно до цього Закону єдиною посадою, яка передбачає звільнення осіб, які її обіймають, є посада заступника міністра – керівника апарату.

Посада керівника апарату (секретаріату) визначена статтею 17 цього Закону.

Крім того, згідно зі статтею 27 Закону конкурс на зайняття посади державної служби проводиться лише у разі наявності вакантної посади.

Зважаючи на викладене, у разі якщо посада керівника апарату (секретаріату) державного колегіального органу на час набрання чинності Законом не існувала або була вакантною, повноваження керівника державної служби виконує голова відповідного державного колегіального органу до призначення на таку посаду особи за результатами конкурсу в порядку, визначеному Законом, але не довше ніж до 1 січня 2017 року.

У іншому випадку повноваження керівника державної служби мають здійснюватися особою, яка на час набрання чинності Законом обіймала посаду керівника апарату (секретаріату) відповідного державного колегіального органу.

Реалізація вимог Закону щодо наділення такого керівника апарату (секретаріату) повноваженнями керівника державної служби здійснюється шляхом визначення відповідних посадових обов'язків, передбачених частиною другою статті 17 Закону, та внесення змін до Положення про апарат (секретаріат) відповідного державного колегіального органу, а також інших нормативних документів, що регламентують діяльність такого державного органу.

Голова

К.О. Ващенко

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

22 липня 2016 року

№ 13-р/з

щодо переведення на нижчу посаду

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно із статтею 41 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) державний службовець з урахуванням його професійної підготовки та професійної компетентності може бути переведений без обов'язкового проведення конкурсу:

1) на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду в тому самому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), – за рішенням керівника державної служби;

2) на рівнозначну або нижчу вакантну посаду в іншому державному органі, у тому числі в іншій місцевості (в іншому населеному пункті), – за рішенням керівника державної служби в державному органі, з якого переводиться державний службовець, та керівника державної служби в державному органі, до якого переводиться державний службовець.

Згідно із пунктом 4 частини першої статті 2 Закону посада державної служби – це визначена структурою і штатним розписом первинна структурна одиниця державного органу.

Відповідно до пункту 6 частини першої статті 2 Закону рівнозначна посада – це посада державної служби, що належить до однієї групи оплати праці з урахуванням юрисдикції державного органу.

Статтею 51 Закону встановлені групи оплати праці від 1 до 9.

Проаналізувавши положення Закону, можна дійти висновку, що нижчою посадою є посада державної служби, яка належить до нижчої групи оплати праці.

Приклад 1

До 4 групи оплати праці належать посади керівників самостійних структурних підрозділів державних органів і прирівняні до них посади. До 5 групи оплати праці належать посади заступників керівників самостійних структурних підрозділів державних органів і прирівняні до них посади.

Отже, посада заступника керівника самостійного структурного підрозділу державного органу є нижчою посадою по відношенню до посади керівника самостійного структурного підрозділу державного органу.

Зважаючи на викладене, державний службовець, який займає посаду директора департаменту обласної державної адміністрації (4 група оплати праці) може бути переведений на посаду заступника начальника управління центрального органу виконавчої влади (5 група оплати праці) відповідно до статті 41 Закону.

Приклад 2

До 6 групи оплати праці належать посади керівників підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів державних органів, їх заступників і прирівняні до них посади. До 7 групи оплати праці належать посади головних спеціалістів державних органів і прирівняні до них посади.

Отже, посада головного спеціаліста державного органу є нижчою посадою по відношенню до посади керівника підрозділу у складі самостійного структурного підрозділу державного органу.

Зважаючи на викладене, державний службовець, який займає посаду начальника відділу управління обласної державної адміністрації (6 група оплати праці) може бути переведений на посаду головного спеціаліста центрального органу виконавчої влади (7 група оплати праці) відповідно до статті 41 Закону.

Приклад 3

До 6 групи оплати праці належать посади керівників підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів державних органів, їх заступників і прирівняні до них посади. До 7 групи оплати праці належать посади головних спеціалістів державних органів і прирівняні до них посади.

Отже, посада головного спеціаліста державного органу є нижчою посадою по відношенню до посади керівника підрозділу у складі самостійного структурного підрозділу державного органу.

Зважаючи на викладене, державний службовець, який займає посаду завідувача сектору управління районної державної адміністрації (6 група оплати праці) може бути переведений на посаду головного спеціаліста департаменту обласної державної адміністрації (7 група оплати праці) відповідно до статті 41 Закону.

Голова

К.О. Ващенко

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

26 липня 2016 року

№ 14-р/з

**з питань зарахування до стажу державної служби періодів роботи
(служби) до 01 травня 2016 року**

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Стаж державної служби обчислюється відповідно до статті 46 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон) та Порядку обчислення стажу державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 року № 229.

Разом з тим пунктом 8 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що стаж державної служби за періоди роботи (служби) до набрання чинності цим Законом обчислюється у порядку та на умовах, установлених на той час законодавством.

Стаж державної служби до набрання чинності Законом обчислювався відповідно до Порядку обчислення стажу державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 травня 1994 року № 283, та додатку до нього.

Крім того, періоди роботи (служби), які зараховувалися до стажу державної служби, були передбачені низкою законодавчих актів, серед яких закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів», «Про військовий обов'язок і військову службу», та інших нормативно-правових актів, зокрема Методикою щодо зарахування (включення) до стажу державної служби періодів роботи (служби) колишніх працівників і осіб рядового та начальницького складу органів внутрішніх справ, затвердженою спільним наказом Головного управління державної служби України та Міністерства праці та соціальної політики України від 12 жовтня 2007 року № 270/551, та постановою правління Пенсійного фонду України від 12 жовтня 2007 року № 18-10, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 05 листопада 2007 року за № 1243/14510

Отже, стаж державної служби за періоди роботи до 01 травня 2016 року обчислюється відповідно до законодавства, яке діяло раніше, та на тих умовах і в порядку, що були ним передбачені.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

26 липня 2016 року

№ 15-р/з

щодо зарахування до стажу державної служби періодів роботи на посадах, віднесених до посад службовців

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Стаж державної служби обчислюється відповідно до статті 46 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі – Закон). Стаж державної служби дає право на встановлення державному службовцю надбавки за вислугу років, надання додаткової оплачуваної відпустки.

Крім того, пунктом 8 Розділу XI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону передбачено, що стаж державної служби за періоди роботи (служби) до набрання чинності цим Законом обчислюється у порядку та на умовах, установлених на той час законодавством.

Стаж державної служби до набрання чинності Законом обчислювався відповідно до Порядку обчислення стажу державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 травня 1994 року № 283 (далі – Порядок), та додатку до нього.

Пунктом 3 Порядку передбачено, що до стажу державної служби включається час роботи на посадах службовців в органах, зазначених у пункті 2 цього Порядку і додатку до нього, якщо при просуванні по службі вони зайняли посади державних службовців.

Просуванням по службі вважається безпосередній перехід з посади службовця на посаду державного службовця у період роботи в державних органах, які передбачені в пункті 2 Порядку обчислення стажу державної служби та додатку до нього.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08 червня 1995 року № 397 «Про доповнення постанови Кабінету Міністрів України від 10 листопада 1994 року № 758» для службовців, які після прийняття цієї постанови, тобто після 08 червня 1995 року, при просуванні по службі зайняли посади державних службовців, визначені у статті 25 Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII «Про державну службу», стаж державної

служби для надання додаткової оплачуваної відпустки та призначення пенсії державного службовця обчислюється з дня призначення на посаду державного службовця. Стаж для виплати надбавок за вислугу років за період роботи на посадах службовців обчислюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 1993 року № 1049, а за період роботи на посадах державних службовців – відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03 травня 1994 року № 283.

Згідно із пунктом 2 постанови Кабінету Міністрів України від 03 травня 1994 року № 283 надбавка за вислугу років виплачувалася у розмірах, установлених частиною п'ятою статті 33 Закону України від 16 грудня 1993 року № 3723-ХІІ «Про державну службу», відповідно до якої надбавка за вислугу років виплачувалася державним службовцям щомісячно у відсотках до посадового окладу з урахуванням доплати за ранг і залежно від стажу державної служби у таких розмірах: понад 3 роки – 10, понад 5 років – 15, понад 10 років – 20, понад 15 років – 25, понад 20 років – 30, понад 25 років – 40 відсотків.

Водночас статтею 50 Закону встановлено, що заробітна плата державного службовця складається з:

- 1) посадового окладу;
- 2) надбавки за вислугу років;
- 3) надбавки за ранг державного службовця;
- 4) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця у розмірі 50 відсотків посадового окладу тимчасово відсутнього державного службовця;
- 5) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків за вакантною посадою державної служби за рахунок економії фонду посадового окладу за відповідною посадою;
- 6) премії (у разі встановлення).

Відповідно до статті 52 Закону надбавка за вислугу років на державній службі встановлюється на рівні 3 відсотків посадового окладу державного службовця за кожний календарний рік стажу державної служби, але не більше 50 відсотків посадового окладу.

Отже, до 01 травня 2016 року та після 01 травня 2016 року порядок встановлення надбавки за вислугу років державним службовцям різний.

У зв'язку з цим відповідні періоди роботи на посадах *службовців* не можуть бути зараховані до стажу державної служби, зокрема для встановлення надбавки за вислугу років, якщо просування по службі відбулося після 08 червня 1995 року.

Голова

К.О. Ващенко

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

РОЗ'ЯСНЕННЯ

26 липня 2016 року

№ 16-р/з

щодо складу, порядку формування та повноважень конкурсної комісії в міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади

Відповідно до пункту 3 частини третьої статті 13 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» Нацдержслужба роз'яснює.

Згідно із абзацом другим пункту 13 Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 року № 246 (далі – Порядок), для проведення конкурсу на зайняття вакантних посад державної служби категорій «Б» і «В» керівником державної служби утворюється конкурсна комісія у складі голови і членів комісії.

Абзацом першим та четвертим пункту 14 Порядку передбачено, що конкурс на зайняття вакантної посади керівника територіального органу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади та їх заступників проводить конкурсна комісія, утворена керівником державної служби міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади.

Конкурс на зайняття вакантних посад державної служби категорії «Б» в усіх інших випадках та категорії «В» проводить конкурсна комісія, утворена керівником державної служби в міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади.

Пунктом 15 Порядку передбачено, що конкурсна комісія утворюється у складі *не менше п'яти осіб*.

До складу конкурсної комісії входять представники *служби управління персоналом та юридичної служби, а також окремих структурних підрозділів* міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади.

До складу конкурсної комісії можуть залучатися представники громадських об'єднань, що діють відповідно до Закону України «Про громадські об'єднання», в установленому Нацдержслужбою порядку (наказ Нацдержслужби від 12 квітня 2016 року № 76 «Про затвердження Порядку обрання представників громадських об'єднань до складу конкурсних комісій з відбору осіб на зайняття посад державної служби», який зареєстрований в Міністерстві юстиції України 30 травня 2016 року за № 786/28916).

До роботи конкурсної комісії можуть залучатися державні службовці, в тому числі з інших державних органів, працівники, науковці та експерти у відповідній сфері, а також представник виборного органу первинної профспілкової організації за її наявності.

Таким чином, конкурсна комісія утворюється наказом (розпорядженням) керівника державної служби в державному органі. До її складу включаються працівники цього державного органу, а також можуть включатися представники відповідних громадських організацій.

Інші державні службовці, працівники, науковці та експерти не включаються до конкурсної комісії і не мають права голосу.

Робота згаданих експертів передбачена пунктами 46 та 50 Порядку під час оцінювання ситуаційних завдань та проведення співбесіди.

Голова

К.О. Ващенко

Для ознайомлення